

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

navrhovatelů: **a) Ing. J. V.**
 b) R. V.
 oba zastoupeni advokátem Mgr. Radovanem Dospělem
 sídlem Marešova 305/14, 602 00 Brno

proti
odpůrci: **Obec Telnice**
 sídlem Růžová 243, 664 59 Telnice
 zastoupený advokátem Mgr. Michalem Urbanem
 sídlem Štefánikova 1, 602 00 Brno

**o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 2 územního plánu Telnice –
vydanéo Zastupitelstvem obce Telnice usnesením č. 44/2018 ze dne 3. 5. 2018**

takto:

- I. Opatření obecné povahy – Změna č. 2 územního plánu Telnice – vydané Zastupitelstvem obce Telnice usnesením č. 44/2018 ze dne 3. 5. 2018, **se** v části stanovující účel využití plochy pozemku parc. č. x, v k. ú. T. u B., ostatní nezastavěné plochy – „zemědělská plocha – orná půda“, **zrušuje** dnem právní moci tohoto rozsudku.

- II. Ve zbytku **se návrh zamítá.**
- III. Navrhovatelka a) **nemá** vůči odpůrci **právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Odpůrce **nemá** vůči navrhovateli a) **právo** na náhradu nákladů řízení
- V. Navrhovatel b) **je povinen** zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení v částce **3 400 Kč** k rukám Mgr. Michala Urbana, advokáta se sídlem Štefánikova 1, 602 00 Brno, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Navrhovatelé se návrhem doručeným soudu dne 9. 8. 2018 domáhají zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 2 územního plánu Telnice vydaného Zastupitelstvem obce Telnice usnesením č. 44/2018 ze dne 3. 5. 2018 (dále jen „Změna č. 2 územního plánu Telnice“).
2. Navrhovatelka a) uvádí, že je výlučným vlastníkem pozemků parc. č. x, x a x, to vše v katastrálním území T. u B., obci T. Pozemek parc. č. x vznikl rozdělením pozemku parc. č. x. Navrhovatel b) uvádí, že je výlučným vlastníkem pozemků parc. č. x, x, x a x, x, to vše v katastrálním území T. u B., obci T.

II. Obsah žaloby a vyjádření odpůrce

3. Předně navrhovatelé nesouhlasí se změnou funkčního využití pozemku parc. č. x, v k. ú. T. u B., neboť navrhovatelka a) byla Změnou č. 2 územního plánu Telnice zkrácena na svých právech neodůvodněným a nepřezkoumatelným řešením funkčního využití tohoto pozemku. V územním plánu Telnice vydaném Zastupitelstvem obce Telnice usnesením č. 35/2012 ze dne 17. 12. 2012 (dále jen „územní plán Telnice“) byl pozemek parc. č. x označen jako součást plochy Z7 OV, určené k funkčnímu využití pro občanskou vybavenost, dotčené veřejně prospěšnou stavbou P70. S tímto určením navrhovatelka a) nesouhlasila, a proto podala i s dalšími navrhovateli Návrh na pořízení změny Územního plánu Telnice s tím, že požadovali změnu ploch Z7 OV, UP a části ploch NK a ZT v dané lokalitě nově vymezit jako nezastavitelnou plochu veřejného prostranství UZ veřejné parkové zeleně. Změnou č. 2 rozhodl odpůrce tak, že plochu Z7 OV převážně ponechal k jejímu původnímu účelu a funkčnímu využití s tím, že pouze vypustil z této plochy pozemek navrhovatelky a) parc. č. x, nicméně tuto plochu nově označil jako plochu s funkčním využitím orná půda, a to bez jakéhokoliv odůvodnění.
4. Dále navrhovatelé namítají, že pro obsluhu zastavitelné plochy Z7 OV jsou dle Změny č. 2 územního plánu Telnice zajištěny v podstatě dva způsoby přístupové cesty, a to prostřednictvím ploch DT11 a DT12. Oba způsoby jsou schváleny ve veřejném zájmu s možností vyvlastnění, avšak podle navrhovatelů nelze oprávněně tvrdit, že oba tyto způsoby společně jsou určeny k vyvlastnění ve veřejném zájmu, neboť vyvlastnění je možné jen v nezbytně nutném rozsahu.
5. Navrhovatelé závěrem poukazují na to, že odpůrce doposud nepodal návrh na výmaz předkupního práva k pozemku parc. č. x zapsaného dle § 101 zákona č. 183/2006 Sb.,

stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), i přes to, že tento pozemek dle Změny č. 2 územního plánu Telnice již není součástí plochy, pro kterou bylo předkupní právo zřízeno (Z7 OV). Pozemek parc. č. x totiž není součástí ploch dotčených veřejně prospěšnými stavbami a opatřeními, pro které je možné uplatnit zřízení předkupního práva dle § 101 stavebního zákona (veřejně prospěšná stavba P70).

6. S ohledem na shora uvedené skutečnosti navrhovatelé navrhují, aby soud rozsudkem napadené opatření obecné povahy ve shora vymezených částech zrušil, a aby odpůrci byla uložena povinnost nahradit navrhovatelům náklady řízení.

III. Vyjádření odpůrce a replika navrhovatelů

7. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že požadavku navrhovatelů částečně vyhověl, neboť pozemek ve vlastnictví navrhovatelky a) parc. č. x, v k. ú. T. u B. nezahrnul do plochy Z7 OV, respektive tento pozemek z plochy Z7 OV k námitkám navrhovatelů vypustil. Plocha Z7 OV se po Změně č. 2 územního plánu Telnice rozprostírá pouze na pozemcích ve vlastnictví obce. Zároveň však odpůrce nespátroval důvod pro vyhovění navrhovatelce a) pro zřízení nové nezastavitelné plochy veřejného prostranství veřejné parkové zeleně, kterou v Návrhu na pořízení změny Územního plánu Telnice požadovala. K namítanému duplicitnímu řešení přístupových cest ke ploše Z7 OV odpůrce uvedl, že se jeví neúčelným zřizovat přístup k ploše Z7 OV přes DT11, když je možno jej zřídit přes plochu DT12. Pokud ovšem v budoucnu dojde k využití plochy BR Z8, bude nutno zřídit přístup i přes plochu DT11.
8. S ohledem na shora uvedené odpůrce navrhuje návrh na zrušení opatření obecné povahy jako nedůvodný zamítnout.
9. V reakci na vyjádření odpůrce byla soudu doručena replika, v níž navrhovatelé setrvali na své argumentaci předestřené v návrhu na zrušení opatření obecné povahy a zdůraznili, že Změna č. 2 územního plánu Telnice poškozují skutečné zájmy a práva navrhovatelů ještě více, než územní plán Telnice v původním znění.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud v Brně na základě podaného návrhu přezkoumal napadené opatření obecné povahy v mezích návrhových bodů [§ 101b odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i řízení předcházející jeho vydání. Soud shledal návrh částečně důvodným, a to v části stanovující účel využití plochy pozemku parc. č. x, v k. ú. T. u B., ostatní nezastavěné plochy – „zemědělská plocha – orná půda“, a ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití ustanovení § 101d odst. 2 s. ř. s. a § 101b odst. 4 s. ř. s. zrušil bez nařízení jednání napadené opatření obecné povahy v tomto rozsahu pro nedostatek důvodů. V ostatním shledal návrh na zrušení opatření obecné povahy nedůvodným.

IV. A. Splnění procesních podmínek řízení

11. Před samotným posouzením návrhu na zrušení opatření obecné povahy se krajský soud zabýval splněním procesních podmínek řízení, jakožto základním předpokladem soudního přezkumu opatření obecné povahy, kterým je samotná existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatelů a pasivní procesní legitimace odpůrce.

12. Územní plán, jakož i jeho změna, se podle § 43 odst. 4, ve spojení s § 55 odst. 2 stavebního zákona vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu a v tomto směru není pochyb o tom, že napadené usnesení Zastupitelstva obce Telnice skutečně představuje opatření obecné povahy přezkoumatelné krajským soudem.
13. Pokud jde o podmínku aktivní legitimace navrhovatelů, také tato je splněna, pokud navrhovatelé tvrdí dotčení či zkrácení na svých právech (subjektivních oprávněních) v důsledku vlastnictví pozemků spadajících do území regulovaného napadenými částmi územního plánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-185, veškeré rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz: „...potenciální zásah do práv je myslitelný v zásadě u každého vlastníka nemovitostí umístěných v území regulovaném územním plánem“.). Navrhovatelé v návrhu na zrušení opatření obecné povahy v zásadě tvrdí, že napadenými částmi územního plánu bylo nepřiměřeným způsobem zasaženo do jejich práv, neboť pozemek ve vlastnictví navrhovatelky a) parc. č. x, v k. ú. T. u B. byl nově vymezen k funkčnímu využití orná půda, a to bez řádného odůvodnění. Dále navrhovatelé z titulu vlastníků pozemků, které částečně zasahují do plochy DT11 či jsou s plochou DT12 v těsné blízkosti namítají, že odpůrce vymezil na těchto plochách veřejně prospěšné stavby duplicitně a nejde o opodstatněný zásah v nezbytné míře. Soud obsahem správního spisu zjistil, že veřejně prospěšná stavba DT11 se přímo dotýká vlastnického práva navrhovatelky a) a veřejně prospěšná stavba DT12 má být podle územního plánu uskutečněna v těsném sousedství s pozemkem navrhovatele b), byť ne přímo na jeho pozemku.
14. Na základě těchto skutečností nemá zdejší soud pochyb o tom, že tvrzené dotčení subjektivních práv navrhovatelů napadenými částmi územního plánu je možné. Lze tedy uzavřít, že oba navrhovatele je nutno považovat za aktivně legitimované k podání návrhu podle § 101a odst. 1 s. ř. s. Soud však v tomto okamžiku zdůrazňuje, že se tyto jeho úvahy týkají pouze aktivní legitimace, nikoli věcné důvodnosti návrhu. Oprávněnost či neoprávněnost takového zásahu není na tomto místě rozhodnutí zkoumána.
15. Pokud jde o podmínku pasivní legitimace, zde je třeba pouze pro úplnost poznamenat, že podle § 101a odst. 3 je odpůrcem ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části, je navrhováno. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, přitom platí, že v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení územního plánu je odpůrcem obec, jejíž zastupitelstvo územní plán (nebo jeho změnu) vydalo. V daném případě je tak odpůrcem obec Telnice, jejíž zastupitelstvo napadenou změnu územního plánu vydalo.

IV. B. Zákonnost opatření obecné povahy

16. Krajský soud na základě výše uvedeného konstatoval splnění všech procesních podmínek řízení a mohl přistoupit k soudnímu přezkumu souladu opatření obecné povahy se zákonem, pro který vymezil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, tzv. algoritmus (test) soudního přezkumu.
17. Jde o jednotlivé na sebe navazující kroky, které představují logickou sekvenci řešení relevantních otázek, jimiž se soud zabývá při zkoumání důvodnosti návrhu. V prvním kroku soud zkoumá, zda napadené opatření obecné povahy bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc. V druhém kroku se soud zabývá, zda orgán, který opatření vydal, nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní, prostorové a časové).

V dalších krocích pak soud posuzuje zákonnost postupu odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy a otázky obsahového souladu napadeného opatření obecné povahy se zákonem (hmotněprávními předpisy), a zkoumá i soulad opatření obecné povahy se zásadou proporcionality. Ve světle výše uvedeného přistoupil krajský soud k přezkoumání napadeného opatření obecné povahy – Změny č. 2 územního plánu Telnice.

18. Pravomoc Zastupitelstva obce Telnice vydat (v samostatné působnosti) územní plán (jeho změnu) je dána zákonem [§ 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona] a není sporná, jak již ostatně krajský soud shora konstatoval.
19. Další krok v algoritmu přezkumu spočívá v posouzení otázky, zda daný orgán při vydávání napadeného opatření obecné povahy (tedy při realizaci své pravomoci) nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Rozlišovat je přitom třeba zejména působnost věcnou (okruh věcných oblastí, v rámci kterých vykonává svoji pravomoc), působnost osobní (okruh osob, vůči kterým působí), působnost prostorovou (na jakém území vykonává svoji pravomoc) a za určitých okolností též působnost časovou (ta přichází do úvahy pouze v situaci, kdy má daný orgán stanovené období, ve kterém může svoji pravomoc vykonávat). K tomu zdejší soud pouze ve stručnosti konstatuje, že ani v této otázce nebylo zjištěno žádného pochybení.
20. Následující kroky algoritmu soudního přezkumu soud posuzoval podle jednotlivých námitek, jak je navrhovatelé vymezili v návrhu na zrušení opatření obecné povahy.
21. Podle ust. § 101b odst. 3 s. ř. s. soud při přezkoumání opatření obecné povahy vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.
22. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že navrhovatelé se Návrhem na pořízení změny Územního plánu Telnice domáhali změny využití plochy pozemku parc. č. x, v k. ú. T. u B. na nezastavitelnou plochu veřejného prostranství veřejné parkové zeleně. Odpůrce oznámil veřejnou vyhláškou ze dne 17. 7. 2017, č. j. TEL-919/2017-Du projednání návrhu Změny č. 2 územního plánu Telnice a vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území. Se zněním návrhu se navrhovatelé a) i b) neztotožnili a v zákonné lhůtě podali námítky, v rámci kterých, mimo jiné, uvedli, že plocha Z7 OV nebyla vymezena pouze na pozemcích obce, ale i na pozemku navrhovatelky a) parc. č. x, v k. ú. T. u B. s tím, že obec disponuje jinými vhodnými pozemky pro veřejně prospěšnou stavbu P70. V rámci námitek a připomínek ze dne 5. 2. 2018 navrhovatelé a) a b) zopakovali tvrzené a doplnili, že vynětím plochy pozemku parc. č. x v k. ú. T. u B. sice došlo ke zmenšení plochy Z7 OV, nicméně bez řádného odůvodnění bylo změněno funkční využití pozemku parc. č. x v k. ú. T. u B. na nezastavitelnou plochu orné půdy. Takovéto řešení neodpovídá dle navrhovatelů ani faktickému stavu, ani návrhu navrhovatelky a) na pořízení změny územního plánu Telnice. Dále navrhovatelé namítali stejně jako v návrhu na zrušení Změny č. 2 územního plánu Telnice, že mělo být prověřováno nepřijatelné duplicitní řešení ploch veřejně prospěšných staveb veřejné technické a dopravní infrastruktury řešící veřejný přístup a přivedení inženýrských sítí k lokalitě Z7 OV na plochách DT11 a DT12 (původně označených v Územním plánu Telnice D7 a D30).

IV. B.1. Nepřezkoumatelnost v rozsahu vypořádání námitek

23. První žalobní námitka se týká pozemku navrhovatelky a) parc. č. x, v k. ú. T. u B. Tento pozemek byl v rámci územního plánu Telnice ze dne 17. 12. 2012 zařazen do plochy Z7 OV – plocha občanského vybavení určená pro objekt se sociálními službami P70. Soud

k tomuto konstatuje, že totožně s námitkou navrhovatelky a) dospěl k závěru, že odpůrce změnu funkčního využití pozemku parc. č. x, v k. ú. T. u B. nikterak neodůvodnil. V rámci vypořádání námitek a připomínek navrhovatelů v odůvodnění Změny č. 2 územního plánu Telnice se odpůrce změnou funkčního využití tohoto pozemku nezabýval, byť navrhovatelé svůj nesouhlas se změnou využití namítali. Odpůrce na základě podaných připomínek a námitek pouze změnil vymezení plochy Z7 OV tak, že z ní vyňal předmětný pozemek a tento svůj krok ve stručnosti odůvodnil. Ke změně funkčního využití pozemku se však nevyjádřil vůbec.

24. Z odůvodnění rozhodnutí o námitce (a potažmo z odůvodnění celého opatření obecné povahy) není zřejmé, proč odpůrce považoval námitku v tomto rozsahu za lichou, mylnou či vyvrácenou. Pro vypořádání námitek v rámci odůvodnění opatření obecné povahy je rozhodující to, aby se správní orgán v jeho odůvodnění problematikou obsaženou v námitce zabýval, seznámil se s jejím obsahem a učinil z ní pro opatření obecné povahy srozumitelný a odůvodněný závěr. V rámci vypořádání námitky se odpůrce pouze stručně vyjádřil k tomu, že přijetím Změny č. 2 územního plánu Telnice byl z plochy Z7 OV vyňat pozemek navrhovatelky a) parc. č. x, v k. ú. T. u B. Ke změně funkčního využití se nevyjádřil vůbec, a to i přes to, že se ke změně funkčního využití svého pozemku navrhovatelka a) výslovně v rámci podaných námitek ohradila.
25. Rozhodnutí o námitkách je třeba z formálního hlediska považovat za správní rozhodnutí, které musí dle § 172 odst. 5 správního řádu obsahovat vlastní odůvodnění. Na jeho odůvodnění jsou kladeny stejné požadavky jako v případě jiných správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Podrobněji k požadavku přezkoumatelnosti správního rozhodnutí se již mnohokrát vyjádřil i Nejvyšší správní soud. Kupříkladu v rozsudku ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109: *[V] odůvodnění správního rozhodnutí je nutno uvést: (i) důvody výroku rozhodnutí, (ii) podklady pro jeho vydání, (iii) úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a (iv) informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (z odůvodnění rozhodnutí musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené).* Ostatně stejné požadavky jsou kladeny i na odůvodnění opatření obecné povahy jako takového (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 - 136).
26. Tato námitka je proto důvodná a opatření obecné povahy – Změna č. 2 územního plánu Telnice v tomto rozsahu nepřezkoumatelné.
27. S ohledem ke skutečnosti, že se změnou funkčního využití pozemku navrhovatelky a) parc. č. x, v k. ú. T. u B. podaným návrhem na zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 2 územního plánu Telnice nesouhlasil i navrhovatel b), ovšem tato změna se nikterak nedotkla jeho práv, neboť není vlastníkem pozemku parc. č. x, v k. ú. T. u B., a zásah do svých práv ani netvrdil, není tato námitka navrhovatele b) důvodná.

IV. B.2. Duplicita vymezení ploch DT11 a DT12

28. Pokud navrhovatelé namítají neexistenci veřejného zájmu na vymezení veřejně prospěšných staveb DT11 a DT12, jelikož obě byly zřízeny k zajištění přístupové cesty k

ploše Z7 OV, tuto námitku krajský soud nespatřuje důvodnou. Z kapitoly II. 11. *VYHODNOCENÍ SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ ZADÁNÍ* odůvodnění Změny č. 2 územního plánu vyplývá, že plocha občanského vybavení Z7 OV vymezená původním územním plánem Telnice (veřejně prospěšná stavba P70), byla nově vymezena pouze na pozemcích obce (byl vyňat pozemek navrhovatelky a) parc. č. x, v k.ú. T. u B.). Plocha Z7 OV byla v územním plánu Telnice určena pro občanské vybavení. Související návrhy ploch veřejných prostranství byly v územním plánu Telnice zahrnuty do veřejně prospěšných staveb (ve výkrese č. I.5 *Veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření a asanace* označené jako D7 a D30. Na základě změny č. 2 územního plánu Telnice tyto plochy pouze přejmenovány na DT11 a DT12).

29. Plocha DT11 částečně zasahuje do pozemku navrhovatelky a) parc. č. x, v k. ú. T. u B. a plocha DT12 je vymezena na pozemku sousedícím s pozemky navrhovatele b) parc. č. x a x, v k. ú. T. u B.
30. Z kapitoly II.15.1. *ODŮVODNĚNÍ VYMEZENÍ VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÝCH STAVEB A OPATŘENÍ* Změny č. 2 územního plánu a grafické části Změny č. 2 územního plánu Telnice, *Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací 05/2018* je zřejmé, že ze severní strany plochy Z7 OV byla vymezena plocha veřejné dopravní infrastruktury DT12 a z jižní DT11 (plochy komunikací pro motorovou dopravu a plochy pro technickou infrastrukturu a s nimi provozně související zařízení). Z územního plánu je zjevné, že tento na západním okraji obce vymezuje kromě zastavitelné plochy Z7 OV, rovněž další zastavitelné plochy Z8 BR (plocha bydlení v rodinných domech). Účelem DT11 je především obsluha plochy bydlení v rodinných domech Z8 BR a navíc také obsluha plochy Z7 OV. Plocha DT12 bude sloužit pouze pro umístění veřejné infrastruktury pro obsluhu zastavitelné plochy Z7 OV. Je proto zřejmé, že plochy DT11 a DT12 jsou určeny každá k jinému účelu, a to k zajištění dopravní dostupnosti k rozdílným plochám. DT11 je primárně určena k zajištění dostupnosti plochy Z8 BR (zajištění dostupnosti Z7 OV je pouze její druhotná funkce) a DT12 je určena právě a pouze k zajištění plochy Z7 OV.
31. Přiměřenost regulace obsažené v opatřeních obecné povahy je nutno posuzovat s nejvyšší opatrností a zdrženlivostí. Je totiž třeba ji posuzovat v kontextu práva obce na samosprávu, která zahrnuje i právo uspořádat své územní poměry podle vlastních představ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2009, č. j. 2 Ao 4/2008-88, rozsudek téhož soudu ze dne 31. 8. 2011, č. j. 1 Ao 4/2011-42). V případě územního plánování jde totiž vždy o vyvážení zájmů vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejširším slova smyslu zájem na harmonickém využití území. Tato harmonie může mít nespočetně podob a ve své podstatě nebude volba konkrétní podoby využití určitého území výsledkem ničeho jiného než určité politické procedury v podobě schvalování územního plánu. Správní soud není oprávněn posuzovat vhodnost funkčního využití té které lokality (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73).
32. Právo obce na samosprávu je ovšem v kontextu vydávání opatření obecné povahy limitováno zákonem stanovenými podmínkami a omezeními a v obecné rovině též omezeními plynoucími ze samotného ústavního pořádku. Územní plán může představovat zásadní omezení ústavně zaručeného práva vlastnit majetek (čl. 11 Listiny), které je přípustné pouze při splnění podmínek, jejichž komplex lze souhrnně označit za zásadu

subsidiarity a minimalizace takového zásahu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120).

33. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 28. 3. 2013, č. j. 1 AOs 3/2012-59 upozornil, že judikatura k pátému kroku algoritmu přezkumu různých forem územně plánovací dokumentace kolísá mezi posuzováním kritérií plynoucích z klasického testu proporcionality na jedné straně, a mezi požadavky plynoucími ze zásady soudcovského sebeomezení na straně druhé. Správní soudy by měly pouze „bdít nad zjevnými excesy a extrémními zásahy do ústavních práv jednotlivce“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2011, č. j. 1 Ao 4/2011-42).
34. Ostatně duplicitním řešením plochy D7 a D30, které odpovídají DT11 a DT12 se již v rozsudku ze dne 14. 5. 2018, č. j. 8 As 256/2017-38 zabýval i Nejvyšší správní soud a uzavřel, že: *„Úkolem soudů není předepisovat obci, jak konkrétně má řešit svou dopravní situaci a potenciální skutečnost duplicity dopravní obslužnosti určité oblasti nepředstavuje důvod pro konstatování nepřiměřeného zásahu do práv dotčených osob. Bylo proto na úvaze odpůrkyně, jak vyřeší dopravní obslužnost v příslušné lokalitě. Byť Nejvyšší správní soud připouští jisté omezení vlastnických práv navrhovatele b) vymezením plochy komunikace na sousedním pozemku, jde o opodstatněný zásah za účelem sladění zájmů v území a zajištění dopravní obslužnosti, přičemž toto omezení lze po navrhovateli b) spravedlivě požadovat a nepřesahuje tak spravedlivou míru.“*
35. Námitka navrhovatelů o nadbytečnosti plochy DT12 proto není důvodná.
36. Závěrem podaného návrhu zmiňuje navrhovatelka a), že odpůrce doposud nepodal návrh na výmaz předkupního práva zapsaného dle § 101 stavebního zákona k pozemku navrhovatelky a) parc. č. x, v k. ú. T. u B. dotčeného veřejně prospěšnou stavbou D7 z katastru nemovitostí, ačkoliv v důsledku přijetí Změny č. 2 územního plánu Telnice již tento pozemek není součástí plochy, pro kterou se předkupní právo zřizuje. Touto námitkou se věcně krajský soud nemohl zabývat, neboť výmaz předkupního práva není předmětem návrhu na zrušení opatření obecné povahy.

V. Závěr a náklady řízení

37. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o zrušení napadeného opatření postupem podle § 101d odst. 2 s. ř. s. v rozsahu, jak je uvedeno ve výroku I. Odpůrce je povinen se řádně vypořádat s námitkami navrhovatelky a), týkajícími se změny funkčního využití pozemku parc. č. x, v k. ú. T. u B.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.
39. S ohledem k částečnému úspěchu navrhovatelky a) soud určil vzájemný poměr úspěchu a neúspěchu obou stran sporu a tento poměr poté promítnul do výše nákladů jednotlivých účastníků řízení. Navrhovatelka a) byla ve vztahu k odpůrci úspěšná ve stejném rozsahu, jako odpůrce vůči ní (v námitce č. 1 týkající se pozemku v jejím vlastnictví byla úspěšná navrhovatelka a), avšak v námitce č. 2 vztahující se k duplicitnímu řešení vymezení veřejně prospěšných staveb na pozemcích DT11 a DT12 byl ve vztahu k navrhovateli a), které se

dotýká stavba na ploše DT11, úspěšný odpůrce). Mezi navrhovatelkou a) a odpůrcem proto nemá nikdo právo na náhradu nákladů řízení a účastníci si nesou své náklady každý sám.

40. Navrhovatel b) ve věci úspěch neměl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Jím uplatněné námitky ke zrušení opatření obecné povahy nevedly.
41. Odpůrce byl ve vztahu k navrhovateli b) plně úspěšný, což odpovídá úspěchu odpůrce z 1/2 vůči podanému návrhu jako celku. Odpůrce přitom spadá do kategorie správních orgánů, jimž lze přiznat náhradu nákladů řízení, protože soudní spory týkající se jejich územního plánu nepatří do rámce jejich běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS). Odpůrce byl v řízení zastoupen advokátem, má proto právo na náhradu nákladů v podobě odměny právního zástupce za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a vyjádření k návrhu ve věci samé ze dne 18. 9. 2018) ve výši 3.100 Kč za úkon [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif) a náhrady hotových výdajů zástupce ve výši 300 Kč za jeden úkon (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Náklady řízení odpovídají (2 x 3 100 Kč + 2 x 300 Kč), s ohledem k celkovému úspěchu odpůrce ve výši 1/2, částce ve výši 3.400 Kč, kterou je navrhovatel b) povinen zaplatit odpůrci k rukám jeho právního zástupce, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. listopadu 2018

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu